

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)

2014. gada 17. septembrī*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Konkurence — Valsts atbalsts — LESD 107. panta 1. punkts — “Atbalsta” jēdziens — Garantija, ko valsts uzņēmums ir sniedzis bankai, lai tā varētu izsniegt aizdevumus aizņēmējiem, kas ir trešās personas — Garantijas, ko apzināti sniedzis šī valsts uzņēmuma direktors, neievērojot šā uzņēmuma statūtu noteikumus — Pieņemums par to, ka minētā uzņēmuma īpašnieks, publisko tiesību subjekts, būtu iebildis — Garantiju attiecināmība uz valsti

Lieta C-242/13

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Hoge Raad der Nederlanden* (Nīderlande) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2013. gada 26. aprīlī un kas Tiesā reģistrēts 2013. gada 29. aprīlī, tiesvedībā

Commerz Nederland NV

pret

Havenbedrijf Rotterdam NV.

TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētāja R. Silva de Lapuerta [*R. Silva de Lapuerta*], tiesneši Ž. L. da Krušs Vilasa [*J. L. da Cruz Vilaça*], Dž. Arestis [*G. Arestis*], Ž. K. Bonišo [*J.-C. Bonichot*] un A. Arabadžijevs [*A. Arabadjiev*] (referents),

ģenerālvokāts M. Vatelē [*M. Wathelet*],

sekretārs M. Aleksejevs [*M. Alekseev*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2014. gada 13. marta tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- *Commerz Nederland NV* vārdā – *R. Wesseling, advocaat*,
- *Havenbedrijf Rotterdam NV* vārdā – *E. Pijnacker Hordijk* un *A. Kleinhout, advocaten*,
- Nīderlandes valdības vārdā – *M. Noort* un *M. Bulterman*, pārstāves,
- Eiropas Komisijas vārdā – *P.-J. Loewenthal* un *S. Noë*, pārstāvji,

noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus 2014. gada 8. maija tiesas sēdē,

* Tiesvedības valoda – holandiešu.

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu attiecas uz LESD 107. panta 1. punkta interpretāciju.
- 2 Šis lūgums tika iesniegts tiesvedībā starp *Commerz Nederland NV* (turpmāk tekstā – “*Commerz Nederland*”) un *Havenbedrijf Rotterdam NV* (turpmāk tekstā – “*Havenbedrijf Rotterdam*”), ostas pārvaldes uzņēmumu, kas pilnībā pieder Roterdamas pašvaldībai (Nīderlande), tostarp par garantiju, ko *Havenbedrijf Rotterdam* vārdā, pārkāpjot šī uzņēmuma statūtus, tās vienīgais direktors sniedzis uzņēmumam *Commerz Nederland*, lai tas piešķirtu kredītlīnijas aizņēmējiem, kas ir trešās personas.

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

- 3 Ar 2003. gada 5. novembra līgumu *Commerz Nederland* piešķīra *RDM Vehicles BV* (turpmāk tekstā – “*RDM Vehicles*”) kredītlīniju EUR 25 miljonu apmērā bruņumašīnas ražošanas finansēšanai. Tajā pašā dienā *Gemeentelijk Havenbedrijf Rotterdam* (turpmāk tekstā – “*GHR*”), kas ir ostas pārvaldes uzņēmums un Roterdamas pašvaldības dienests, direktors sniedza garantiju, ar kuru *GHR* piekrita būt galvotājs *Commerz Nederland* attiecībā uz *RDM Vehicles* saistībām, kas izriet no attiecīgi piešķirtā kredīta.
- 4 2004. gada 1. janvārī ostas uzņēmums tika iekļauts *Havenbedrijf Rotterdam*, kurš pamatlietas notikumu laikā pilnībā piederēja Roterdamas pašvaldībai.
- 5 2004. gada 4. jūnijā *GHR* iepriekšējais direktors un *Havenbedrijf Rotterdam* vienīgais direktors šīs pēdējās minētās sabiedrības vārdā piešķīra garantiju *Commerz Nederland* saistībā ar *RDM Vehicles* piešķirto kredītu. Apmainā par šo piešķiršanu *Commerz Nederland* atteicās no savām tiesībām atbilstoši *GHR* piešķirtajai garantijai.
- 6 2003. gada 10. novembrī un 2004. gada 4. jūnijā advokātu birojs sniedza *Commerz Nederland* “juridiskos atzinumus”, saskaņā ar kuriem *GHR* un *Havenbedrijf Rotterdam* vārdā parakstītās garantijas saistībā ar *RDM Vehicles* piešķirto kredītu garantijas sniedzējam ir “spēkā esošas, saistošas un tādas, ko var izpildīt”.
- 7 Ar 2004. gada 27. februāra līgumiem *Commerz Nederland* sabiedrības *RDM Finance I BV* (turpmāk tekstā – “*RDM Finance I*”) un sabiedrības *RDM Finance II BV* (turpmāk tekstā – “*RDM Finance II*”) rīcībā nodeva kredītlīnijas attiecīgi EUR 7,2 miljonu un EUR 6,4 miljonu apmērā *RDM Technology BV* militārā aprīkojuma pasūtījumu finansēšanai.
- 8 2004. gada 2. martā *Havenbedrijf Rotterdam* direktors piešķīra garantijas, atbilstoši kurām šī sabiedrība bija garantijas sniedzēja attiecībā uz *Commerz Nederland* saistībā ar *RDM Finance I* un *RDM Finance II* pienākumu, kas izriet no šīm pēdējām divām minētajām sabiedrībām piešķirtajiem kredītiem, ievērošanu.
- 9 2004. gada 3. martā šā sprieduma 6. punktā minētais advokātu birojs izsniedza *Commerz Nederland* “juridisku atzinumu”, kas ir pielīdzināms šā sprieduma 6. punktā minētajiem.
- 10 Ar 2004. gada 29. aprīļa vēstulēm *Commerz Nederland* izbeidza *RDM Finance I* un *RDM Finance II* piešķirtos kredītus un pieprasīja samaksāt atlikušās summas. Tā kā maksājums netika veikts, *Commerz Nederland* saskaņā ar kredītiem sniegtajām garantijām pieprasīja *Havenbedrijf Rotterdam* samaksāt attiecīgi EUR 4869,00 un EUR 14 538,24, kā arī papildprasījumu summas. *Havenbedrijf Rotterdam* uz šo lūgumu nav atbildējusi apstiprinoši.

- 11 Ar 2004. gada 20. augusta vēstuli *Commerz Nederland* atcēla *RDM Vehicles* piešķirto kredītu un pieprasīja samaksāt atlikušo kredīsummu. Tā kā maksājums netika veikts, *Commerz Nederland* saskaņā ar sniegto garantiju pieprasīja *Havenbedrijf Rotterdam* samaksāt summu EUR 19 843 541,80 apmērā un papildprasījumu summu. *Havenbedrijf Rotterdam* nav apmierinājusi arī šo lūgumu.
- 12 2004. gada 20. decembrī *Commerz Nederland* pret *Havenbedrijf Rotterdam* cēla prasību *Rechtbank Rotterdam* [Roterdamas iecirkņa tiesā], prasot samaksāt nesamaksāto summu saskaņā ar *Havenbedrijf Rotterdam* sniegto garantiju kredīta piešķiršanai *RDM Vehicles*. Ar 2007. gada 24. janvāra spriedumu šī tiesa šo prasību noraidīja, nospriežot, ka minētā garantija ir bijusi atbalsta pasākums LESD 107. panta 1. punkta izpratnē, par kuru esot bijis jāpaziņo Eiropas Komisijai saskaņā ar LESD 108. panta 3. punktu, un ka tādēļ minētā garantija nav spēkā, pamatojoties uz Nīderlandes Civill kodeksa 3:40. panta 2. punktu.
- 13 *Commerz Nederland* šo spriedumu pārsūdzēja *Gerechthof 's-Gravenhage* [Hāgas apelācijas tiesā] un papildināja savus prasījumus, prasot arī piespriest *Havenbedrijf Rotterdam* samaksāt summas, kas tai bija jāmaksā saskaņā ar šīs pēdējās minētās sabiedrības sniegtajām garantijām kredītu piešķiršanai *RDM Finance I* un *RDM Finance II*. Ar 2011. gada 1. februāra spriedumu šī tiesa apstiprināja *Rechtbank Rotterdam* spriedumu un noraidīja *Commerz Nederland* prasības, kas tikušas mainītas, iesniedzot apelācijas sūdzību.
- 14 Konkrētāk, *Gerechthof 's-Gravenhage* uzskatīja, ka pēc faktu pārbaudes saskaņā ar spriedumā Francija/Komisija (C-482/99, EU:C:2002:294) noteiktajiem kritērijiem ir jāsecina, ka attiecīgo garantiju pamatlietā sniegšana ir jāattiecina uz Nīderlandes valsts iestādēm.
- 15 Šajā ziņā *Gerechthof 's-Gravenhage* pamatojās uz apstākļiem, ka Roterdamas pašvaldībai pieder visas *Havenbedrijf Rotterdam* akcijas, ka šī uzņēmuma valdes un uzraudzības padomes locekļi tikuši iecelti akcionāru kopsapulcē un tāpat viņus ir iecēlusi pašvaldība, ka par ostu atbildīgais pašvaldības loceklis ir uzraudzības padomes priekšsēdētājs, ka saskaņā ar *Havenbedrijf Rotterdam* statūtiem tādu garantiju sniegšanai kā pamatlietā ir jāsaņem uzraudzības padomes piekrišana un ka *Havenbedrijf Rotterdam* statūtos noteiktie mērķi, ņemot vērā, ka šajos mērķos nozīmīga vieta ir vispārējām interesēm, nav salīdzināmi ar parasta komercuzņēmuma mērķiem.
- 16 Minētā apelācijas tiesa no minētā secināja, ka Roterdamas pašvaldībai faktiski ir spēcīga ietekme uz *Havenbedrijf Rotterdam* un ka tādēļ pamatlietas faktiskie apstākļi ir atšķirīgi no tiem, kas bija pamatā spriedumam Francija/Komisija (EU:C:2002:294). Šo secinājumu neliekot mainīt tas, ka *Havenbedrijf Rotterdam* direktors ir rīkojies patvaļīgi, ar nodomu paturot slepenībā piešķirtās garantijas un nelūdzot šā uzņēmuma uzraudzības padomes atļauju.
- 17 Turklāt *Gerechthof 's-Gravenhage* ir noraidījusi *Commerz Nederland* argumentu, ka attiecīgās garantijas nepiešķirot priekšrocību ne *RDM Vehicles*, ne *RDM Finance I*, ne arī *RDM Finance II*, jo tās esot tikušas piešķirtas atbilstoši līgumam, kas 2002. gada 28. decembrī noslēgts starp *RDM Holding NV* un *GHR* un ar kuru *RDM Holding NV* ir apņēmusies nepiegādāt zemūdeņu tehnoloģiju uz Taivānu, savukārt *GHR* apņēmusies sniegt garantijas *RDM* grupas sabiedrību kreditoriem vismaz EUR 100 miljonu apmērā (turpmāk tekstā – “līgums par zemūdenēm”). Proti, šī agrākā apņemšanās neatņem minētajām garantijām “priekšrocību” raksturu LESD 107. panta 1. punkta izpratnē.
- 18 *Commerz Nederland* lūdz iesniedzējtiesai atcelt *Gerechthof 's-Gravenhage* spriedumu. Tā tostarp apgalvo, ka ar apelācijas tiesas vērā ņemtajiem apstākļiem nevar tikt pamatots secinājums, atbilstoši kuram Roterdamas pašvaldība bijusi iesaistīta attiecīgo garantiju pamatlietā sniegšanā. *Commerz Nederland* arī atgādina, ka, ja Roterdamas pašvaldība būtu bijusi par to informēta, tā nebūtu piekritusi šādām garantijām, ka attiecīgajam direktoram bija jāatkāpjas no amata, kura pienākumus tas pildīja sabiedrībā *Havenbedrijf Rotterdam*, un ka viņš ir ticis notiesāts krimināllietā savas attieksmes šajā lietā dēļ. Visbeidzot, *Commerz Nederland* apstrīd apelācijas tiesas vērtējumu attiecībā uz līgumu par zemūdenēm saistībā ar to, ka attiecīgās garantijas pamatlietā tikušas kvalificētas kā “priekšrocība”.

- 19 Šajā ziņā *Hoge Raad der Nederlanden* uzskata, ka apelācijas tiesa pamatoti ir nospriedusi, ka garantiju piešķiršana ir atsevišķs juridisks akts, pat ja tas ir ticis īstenots, lai izpildītu līgumiskas saistības. Tā tas it īpaši esot tādēļ, ka līgumā par zemūdenēm nav precizētas ne sabiedrības, kurām garantijas ir piešķiramas, nedz summas, kas būtu jāsedz.
- 20 Attiecībā uz šo garantiju attiecināmību uz valsti iesniedzējtiesa uzskata, ka spriedums Francija/Komisija (EU:C:2002:294) var tikt interpretēts tādējādi, ka attiecināmība uz valsti ir atkarīga no tā, vai no netiešo pierādījumu kopuma var secināt, ka ir uzskatāms, ka valsts iestādes ir iesaistījušās attiecīgo pasākumu noteikšanā, un šai līdzdalībai būtu jābūt reālai un faktiskai. Šajā gadījumā šis interpretācijas rezultātā minēto garantiju piešķiršana nevarot tikt attiecināta uz Roterdamas pašvaldību.
- 21 Tomēr spriedums Francija/Komisija (EU:C:2002:294) tāpat varētu tikt interpretēts tādējādi, ka, lai konstatētu, ka valsts iestādes ir iesaistījušās attiecīgā pasākuma noteikšanā, pietiek būt iespējai no netiešo pierādījumu kopuma secināt, ka šīs iestādes parasti nosaka lēmuma pieņemšanas procesu valsts uzņēmumā, nosakot tādus pasākumus kā pamatlietā, vai faktiski īsteno stingru un izšķirošu ietekmi uz šo procesu. Tas, ka šajā gadījumā valsts uzņēmuma direktors minētajām iestādēm nav paziņojis par attiecīgo pasākumu un ka apzināti tika pārkāpti statūti tādējādi, ka tika sniegtas garantijas pret uzraudzības struktūru un Roterdamas pašvaldības un valsts gribu, noteikti nav uzskatāms par šķērslī minēto pasākumu attiecināšanai uz valsts iestādēm.
- 22 Šādos apstākļos *Hoge Raad der Nederlanden* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:
- “1) Vai valsts uzņēmuma sniegtās garantijas attiecināmība uz valsts pārvaldes iestādēm – kas ir prasīta, lai atbalstu varētu kvalificēt kā valsts atbalstu [LESD] 107. un 108. panta izpratnē, – noteikti ir izslēgta gadījumā, kad šo garantiju ir sniedzis – kā šajā lietā – valsts uzņēmuma (vienīgais) direktors, kurš, lai arī bija civiltiesiski pilnvarots, rīkojās patvaļīgi, apzināti slēpa garantijas sniegšanu un neievēroja valsts uzņēmuma statūtus, neprasot uzraudzības padomes piekrišanu, un turklāt, kad ir jāpieņem, ka attiecīgā valsts pārvaldes struktūra (šajā lietā Roterdamas pašvaldība) nevēlējās sniegt garantiju?
- 2) Ja minētie apstākļi neliedz attiecināt [garantiju] uz valsts iestādēm, vai šiem apstākļiem tad ir nozīme, lai atbildētu uz jautājumu, vai garantijas sniegšana var tikt attiecināta uz valsts iestādēm, vai arī tiesai ir jāveic novērtējums, ņemot vērā citus pierādījumus par vai pret [garantijas] attiecināmību uz valsts iestādēm?”

Par pieteikumu par mutvārdu procesa atkārtotu sākšanu

- 23 Mutvārdu process tika pabeigts 2014. gada 8. maijā pēc ģenerālvokāta secinājumu sniegšanas.
- 24 Ar 2014. gada 5. jūlija vēstuli, kas Tiesā reģistrēta tajā pašā datumā, *Commerz Nederland* lūdza Tiesu atkārtoti sākt mutvārdu procesu.
- 25 Šī lūguma pamatojumam tiek apgalvots, ka ģenerālvokāta secinājumos vispirms nav pietiekami izklāstīti fakti, vēl neesot pietiekami izskaidroti apstākļi, kādos sniegta viena no iesniedzējtiesas piedāvātajām alternatīvajām interpretācijām, un, visbeidzot, tie esot balstīti uz tiesiskiem apsvērumiem, par kuriem tiesvedības puses neesot varējušas pietiekami apmainīties ar viedokļiem.
- 26 Šajā ziņā ir jānorāda, ka saskaņā ar Reglamenta 83. pantu Tiesa jebkurā brīdī, uzklaušijusi ģenerālvokātu, var izdot rīkojumu par tiesvedības mutvārdu daļas atkārtotu sākšanu, it īpaši, ja tā uzskata, ka tā nav pietiekami informēta, vai arī ja lieta ir jāizskata, pamatojoties uz argumentu, kuru

lietas dalībnieki vai Eiropas Savienības Tiesas statūtu 23. pantā minētās ieinteresētās personas nav apspriedušas (spriedums Apvienotā Karaliste/Padome, C-431/11, EU:C:2013:589, 27. punkts un tajā minētā judikatūra).

- 27 Šajā lietā Tiesa, uzklusījusi ģenerālvokātu, uzskata, ka tās rīcībā ir visi nepieciešamie elementi, lai atbildētu uz uzdotajiem jautājumiem, un ka tie tikuši apspriesti tajā notikušajā mutvārdu procesā.
- 28 Tādējādi *Commerz Nederland* pieteikums atkārtoti sākt mutvārdu procesu ir jānoraida.

Par prejudiciālajiem jautājumiem

- 29 Ar prejudiciālajiem jautājumiem, kas ir jāizvērtē kopā, iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai LESD 107. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka, lai noteiktu, vai valsts uzņēmuma piešķirtās garantijas ir attiecināmas uz valsts iestādi, kura šo uzņēmumu kontrolē, nozīme ir apstākļiem, atbilstoši kuriem, pirmkārt, minētā uzņēmuma vienīgais direktors, kurš ir piešķīris šīs garantijas, ir rīkojies prettiesiski, apzināti glabājis noslēpumā to piešķiršanu un nav ievērojis šā uzņēmuma statūtus, un, otrkārt, minētā valsts iestāde būtu iebildusi pret šo garantiju piešķiršanu, ja par tām būtu tikusi informēta. Turklāt iesniedzējtiesa vēlas uzzināt, vai tādā situācijā kā pamatlietā šo apstākļu dēļ būtu izslēdzama šāda attiecināmība.
- 30 Vispirms ir jānorāda, ka netiek apstrīdēts, ka pamatlietā tas, ka *Havenbedrijf Rotterdam* ir piešķīris garantijas, kas sedz *RDM Vehicles*, *RDM Finance I* un *RDM Finance II* piešķirtos kredītus, nozīmē, ka ir iesaistīti valsts līdzekļi LESD 107. panta 1. punkta izpratnē, jo šīs garantijas ietver pietiekami konkrētu ekonomisku risku, kas *Havenbedrijf Rotterdam* var radīt izmaksas, un pamatlīetas notikumu laikā *Havenbedrijf Rotterdam* pilnībā piederēja Roterdamas pašvaldībai.
- 31 Runājot par garantiju piešķiršanas attiecināšanu uz valsti LESD 107. panta 1. punkta izpratnē, ir jāatgādina, ka tas nevar tikt secināts tikai no tā vien, ka šīs garantijas ir piešķīris valsts kontrolēts valsts uzņēmums. Proti, pat ja valsts var kontrolēt valsts uzņēmumu un īstenot noteicošu ietekmi attiecībā uz tā darījumiem, nevar tikt automātiski pieņemts, ka šī kontrole konkrētajā gadījumā patiesi tikusi veikta. Vēl ir jāizvērtē, vai var tikt uzskatīts, ka šo pasākumu īstenošanā tā vai citādi ir bijušas iesaistītas valsts iestādes (šajā ziņā skat. spriedumu Francija/Komisija, EU:C:2002:294, 50.–52. punkts).
- 32 Šajā ziņā nevar tikt pieprasīts, lai, pamatojoties uz precīzām instrukcijām, tiktu pierādīts, ka valsts iestādes ir konkrēti aicinājušas valsts uzņēmumu veikt attiecīgos atbalsta pasākumus. Proti, valsts saistība ar atbalsta pasākumu, kuru ir īstenojis valsts uzņēmums, var tikt secināta no netiešu pierādījumu kopuma, kurš izriet no attiecīgā gadījuma apstākļiem un konteksta, kādā šis pasākums ir īstenots (spriedums Francija/Komisija, EU:C:2002:294, 53. un 55. punkts).
- 33 It īpaši ir nozīme jebkādiem netiešajiem pierādījumiem, kas konkrētajā gadījumā norāda vai nu uz valsts iestāžu līdzdalību, vai neiespējamību, ka pasākums, turklāt ņemot vērā tā apmēru, ir ticis īstenots bez līdzdalības, vai saturu vai nosacījumiem, kurus tas ietver, vai arī uz minēto iestāžu neiesaistīšanos minētā pasākuma īstenošanā (spriedums Francija/Komisija, EU:C:2002:294, 56. un 57. punkts).
- 34 Ņemot vērā šo judikatūru, iesniedzējtiesai ir jāpārbauda, vai šajā gadījumā *Havenbedrijf Rotterdam* piešķirto garantiju attiecināmība uz valsti var tikt secināta no netiešu pierādījumu kopuma, kurš izriet no pamatlīetas apstākļiem un konteksta, kādā tās tikušas piešķirtas. Šajā nolūkā ir jānosaka, vai šie netiešie pierādījumi šajā gadījumā ļauj konstatēt valsts iestāžu līdzdalību vai neiespējamību, ka pasākums ir ticis īstenots bez to līdzdalības šo garantiju piešķiršanā.

- 35 Šajā ziņā, kā to tostarp apgalvojušas *Havenbedrijf Rotterdam* un Komisija un kā savu secinājumu 78. un 79. punktā norādījis ģenerālvokāts, tas, ka šajā gadījumā pastāv tādas ciešas saiknes starp *Havenbedrijf Rotterdam* un Roterdamas pašvaldību, kā aprakstīts šā sprieduma 15. punktā, principā ļauj konstatēt valsts iestāžu līdzdalību vai neiespējamību, ka pasākums ir ticis īstenots bez to līdzdalības šo garantiju piešķiršanā.
- 36 Turklāt ir jāuzskata, ka tas vien, ka vienīgais valsts uzņēmuma direktors ir rīkojies prettiesiski, neļauj izslēgt šādu līdzdalību. Proti, kā ir norādījusi pati iesniedzējtiesa un savu secinājumu 90. un 91. punktā – ģenerālvokāts, noteikumu par valsts atbalstu efektivitāte varētu tikt būtiski samazināta, ja šos noteikumus varētu nepiemērot tikai tāpēc, ka valsts uzņēmuma direktors nav ievērojis minētā uzņēmuma statūtus.
- 37 Tādējādi šajā lietā iesniedzējtiesa norāda, ka *Havenbedrijf Rotterdam* vienīgais direktors ne tikai ir prettiesiski rīkojies un nav ievērojis šā uzņēmuma statūtus, bet arī apzināti saglabājis slepenībā attiecīgo garantiju pamatlietā piešķiršanu tostarp tādēļ, ka ir jāpieņem, ka attiecīgā valsts iestāde, proti, Roterdamas pašvaldība būtu iebildusi pret šo garantiju piešķiršanu, ja tā būtu tikusi par to informēta. Iesniedzējtiesa uzskata, ka šī informācija pierāda, ka šīs garantijas tikušas piešķirtas bez Roterdamas pašvaldības līdzdalības.
- 38 Iesniedzējtiesai ir jāizvērtē, vai, ņemot vērā visus vērā ņemamos netiešos pierādījumus, minētā informācija ļauj konstatēt vai izslēgt Roterdamas pašvaldības līdzdalību minēto garantiju piešķiršanā.
- 39 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, uz uzdotajiem jautājumiem ir jāatbild, ka LESD 107. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka, lai noteiktu, vai valsts uzņēmuma piešķirtās garantijas ir attiecināmas uz valsts iestādi, kura šo uzņēmumu kontrolē, kopā ar netiešo pierādījumu kopumu, kurš izriet no pamatlietas apstākļiem un konteksta, kurā šīs garantijas tikušas piešķirtas, nozīme ir apstākļiem, atbilstoši kuriem, pirmkārt, minētā uzņēmuma vienīgais direktors, kurš ir piešķīris šīs garantijas, ir rīkojies prettiesiski, apzināti glabājis noslēpumā to piešķiršanu un nav ievērojis šā uzņēmuma statūtus un, otrkārt, šī valsts iestāde būtu iebildusi pret minēto garantiju piešķiršanu, ja par tām būtu tikusi informēta. Tādā situācijā kā pamatlietā šie apstākļi vien tomēr neļauj izslēgt šādu attiecināmību.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 40 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav pamatlietas pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (otrā palāta) nospiež:

LESD 107. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka, lai noteiktu, vai valsts uzņēmuma piešķirtās garantijas ir attiecināmas uz valsts iestādi, kura šo uzņēmumu kontrolē, kopā ar netiešo pierādījumu kopumu, kurš izriet no pamatlietas apstākļiem un konteksta, kurā šīs garantijas tikušas piešķirtas, nozīme ir apstākļiem, atbilstoši kuriem, pirmkārt, minētā uzņēmuma vienīgais direktors, kurš ir piešķīris šīs garantijas, ir rīkojies prettiesiski, apzināti glabājis noslēpumā to piešķiršanu un nav ievērojis šā uzņēmuma statūtus un, otrkārt, šī valsts iestāde būtu iebildusi pret minēto garantiju piešķiršanu, ja par tām būtu tikusi informēta. Tādā situācijā kā pamatlietā šie apstākļi vien tomēr neļauj izslēgt šādu attiecināmību.

[Paraksti]